

Erik Dahmén svarar

Radetzki tycks inte ha tillräckligt observerat den roll jag, måhända inte nog uttryckligen, gett den observerade *tidsperioden* vid mina försök att rädda kvar åtminstone något analytiskt och operationellt innehåll åt det i debatten flitigt använda begreppet "strukturell" arbetslöshet. Jag föreställer mig, att vid en ökning av totalefterfrågan från en låg nivå sjunker arbetslösheten till en början ganska snabbt men efter en tid långsammare för att vid någon senare tidpunkt tills vidare upphöra att sjunka. Ökas totalefterfrågan även fortsättningsvis, kan hela samhällsekonomin och kanske också en del av dess institutionella förhållanden så småningom ändras så att arbetslösheten åter börjar minska som följd av den ökade totalefterfrågan. Jag tycker att under mellantiden kan beteckningen "strukturell" arbetslöshet fylla en viss uppgift, åtminstone så till vida som särskilda insatser av exempelvis arbetsmark-

nadspolitiskt slag samt t ex lönerelationsändringar kanske kan uträtta vad en fortsatt ökning av totalefterfrågan under nämnda tid ännu inte kan åstadkomma. Den "entydighet" som jag enligt R eftersträvar är således beroende av den observerade tidsperiodens längd och hela min analys av verkligheten i artikeln i fråga avsåg ju tiden 1970—1972, vilket tydligt utsades.

Det sista stycket i Rs inlägg har jag svårt att förstå till den del det synes ha ett kritiskt innehåll. Jag erkänner emellertid gärna att det har underordnat intresse om vi kallar den arbetslöshet strukturell eller ej som har med politiska och psykologiska bindningar i den ekonomiska politiken att göra. Men när nu beteckningen faktiskt blivit använd i debatten är det väl inte alldeles omotiverat att diskutera alternativ för dess innehåll.

Professor *Erik Dahmén*,
Handelshögskolan